

El desert és buit, el buit et porta a l'interior, als teus deserts, fins que l'exterior et reclama, l'exuberància de la visió et posseeix, els teus sentits animals es desperten. Sóc un home, i potser mai podré tornar al paradís.

{gallery}picaparet/TROPIK_S.A.{/gallery}

Existeix, existeix cada cop més lluny, algun lloc on la vida es desborda i respira el planeta: l'última bombolla de natura, l'últim racó on un home és capaç d'arribar a ser un animal instintivament intel·ligent. La selva tropical, ubicada al món dels canvis i les varietats, amb el més ampli repertori de formes i colors, amb la més amplia gamma de variants climàtiques i espècies vives, representa una coordinació natural de milions i milions d'éssers vius en convivència, un lloc on l'abundància aparentment caòtica amaga un equilibri microscòpic, que insinua una vegada més la inacabable capacitat de la Mare Natura per a assegurar i garantir la

permanència de l'única i veritable raó: la vida i la seva festa de la diversitat...però la selva es va fent humana, es torna de plàstic...una selva de brossa...

Producció o destrucció, explicació o excusa...la nostra paraula és l'atzar. L'atzar i la vida, la selva i el planeta, l'home i el plàstic. La natura és més bella que Afrodita, l'ésser humà és més lleig que la brossa. Salvem el món, unim les nostres mans, sempre un amic ens salvarà... Provoquem més contaminació, clonem a tots els malalts, fabriquem noves malalties, caguem-nos l'un a l'altre i mengem els nostres vòmits: la merda mola, la merda és guai...la merda és Afrodita.Potser ens estem plastificant. Potser l'home es convertirà en plàstic-man: l'home de plàstic, l'home d'usar i tirar. Un home perfectament artificial, sense deficiències emocionals ni defectes de personalitat. És així. El futur és postís. La natura ja no és maca perquè dir això és comercial. Ara s'ha de plastificar tot. Aquest home serà increïble, podrà realitzar-se sense moure's del sofà. Fins i tot podrà pijar un botó i que algú visqui aquell dia per ell, que li facin la feina, fins i tot la d'existir. Serà perfecte, mai dubtarà, no tindrà problemes de salut ni haurà de decidir res. L'home, l'animal pitjbotons és a punt d'arribar...

Quan no quedi més natura la pintarem...i si no queda bé...la llencem...